

Ügyszám: IV/31/2018.

| | | |
|--|-----------------------------------|-------------------------|
| ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG | | |
| Ügyszám: <u>IV/31-11/2018</u> | | |
| Érkezett: 2023 SZEPT 07. | | |
| Érkezés módja | | |
| <input checked="" type="checkbox"/> POSTÁN | <input type="checkbox"/> @ EGYÉB: | |
| Példány: <u>1</u> | Melléklet: <u>0</u> | Kézeltiroda: <u>clw</u> |

Tisztelt Alkotmánybíró!

Eluliratt [REDACTED] az Alkotmánybírósághoz 2018. január 08.-án érkezett, a Kúria Bfv. III. 917/2017/11. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszom ügyében

kiegészítést

terjesztés elő, melyben azt részletesen, hogy álláspontom szerint a Kúriának milyen alapvető szempontokat kellett volna figyelembe vennie a felülvizsgálati eljárás során, illetve milyen döntést kellett volna meghoznia ahhoz, hogy az esetemben fennálló, az ETEB által feltárt jogszétséts maradátsalásul megszüntesse.

A Kúriának a börtönbessé alapvető szempontokat kellett volna figyelembe vennie az ETEB eseti jogairól:

tsz ETEB megállapította, hogy az életfogytig tartó szabadságszetsés lüntetés felülvizsgálatának ideje a 25 évet nem haladhatja meg, esáltal de iure es de facto lüstoritania kell a felteletes szabadságra bocsátás lehetőségét. tsz életfogytig tartó szabadságszetsés lüntetés

csak abban az esetben egyesíthető öme az Egyesmény 3. cikkével, ha megvan mind a szabadsgóra bocsátás, mind a felülvizsgálat lehetősége, és mindkét börtölmény fennáll a büntetés bízalásától kezdődően (Winter ügy).

It Murray kontra Hollandia ügyben az EJTÉB kifejtette, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés bízalása felrött elbővetőre önmagában nem ütbőriz az Egyesmény 3. cikkével, feltéve, hogy az ítélet nem súlyosan aránytalan. Itz EJTÉB megerősítette, hogy bár mely nem cőbbenthető életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés felrött elbővetőre történő bízalása a 3. cikk szerinti bízalást vet fel (lásd Kafkaris ügy, 97. §).

Itz elítelt nem tartható fogva olyan indobabbal, amelyben nem támarthatóab alá törvényes büntetésstani célabbal, úgy, mint büntetés, elretentés, a böz védelme, vagy rehabilitáció. Amennyiben eset bözöl több tényező fennáll, a szabadságvesztés bízalásában, a fogva tartás ilyen indobai bözötti egyensúly nem rübség-szerűen statibus, a büntetés végrehajtásának ideje alatt azab bözött eltolódás bözetbe lehet le. Ezen tényezőb fennállásában, vagy változásában bözölítő értébeléséhez mindenbözpen el kell végezni a folyamatos fogva tartás in-

doboltságának a felülvizsgálatát (lásd Winter ügy, 111. §).

ts életfogytig tartó szabadságvesztés csökkenthetővé kell tennie a hazai hatóságok számára annak mérlegelését, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztést töltő elítéltekben bekövetkezett változás olyan jelentős-e, a büntetés letöltése során az elítélt olyan fejlődésen ment-e keresztül a rehabilitáció irányába, ami azt jelenti, hogy a szabadságvesztés fenntartása törvényes büntetés-tani indokok alapján már nem igazolható. ts ilyen értékelésnek kellő átláthatóságot és hitelességet jelentő szabályokban kell alapulnia (lásd Magyar László ügy, 57. §; Haracsijev és Tolumav ügy, 255. §, 257. § és 262. §) és a hazai jogban lefedtetett feltételeknek tükrözniük kell az EKEB esetjogában meghatározott feltételeket (lásd Winter ügy, 128. §). ts értékelést objektív és előre meghatározott szempontokra kell alapítani (lásd Trabelsi ügy, 137. §). ts elítélt felülvizsgálathoz való joga a releváns információk valódi értékelésével kell járjon (lásd Magyar László ügy, 57. §), a felülvizsgálatot megfelelő eljárási garanciákkal kell kísérniük (lásd Kaffaris ügy, 105. §, Haracsijev és Tolumav ügy, 262. §).

ts fogva tartott elítéltek a szabadságvesztés mértékében

tudnia kell, hogy milyen feltételek mellett és mit kell tennie ahhoz, hogy szabadságra bocsátása megfontolásra kerülhessen és azt bírósági felüleirrigálat lehetőségeivel kell historitani (lásd Magyar László ügy 57. §, Karabcsijev és Tolunov ügy, 258. § és 262. §).

A Magyar László kontra Magyarország ügyben az EJEK arra a következtetésre jutott, hogy az adott időben Magyarországon az életfogytig tartó ítéletek időtartama de iure és de facto nem volt csökkenthető. Az előbbi megjelölés eredménye, amely az egyetlen lehetőség az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésére ítélt személy számára a szabadságra kerüléshez, a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nélkül, ellentétes a büntetés csökkenthetőségének következményével.

A Bodein kontra Franciaország ügyben az EJEK hangsúlyozta, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés időtartamának meghatározásakor a szabadságvesztés kezdő időpontjából kell kiindulni, azaz be kell számítani az előzetes letartóztatásban töltött időt.

Az EJEK az Egyesmény 34. cikké alapján elé terjesztett egyedi ügyekben hozott döntéseiben az eddig felsorolt összes esetjogra hivatkozik.

ts. Egyezmény 32. cikke alapján az ETEB joghatósága az egyedi ügyekre kiterjed. ts. Egyezmény 46. cikke szerint Magyarország vállalta, hogy magára nézve kötelezőnek tekintti az ETEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben felbűnt szerepel.

ts. egyedi ügyekben hozott T.P. és A.T. kontra Magyarország ítéletben az ETEB már az ügyrevezett „bezzelmi törvény” és az Egyezmény ömre-egyesztetethetőségét is vizsgálta, mert a magyar jogrendszer ez volt az egyetlen új eleme a korábbi, a Magyar László egyedi ügyében tartott vizsgálat lefolytatása óta. Mivel a „bezzelmi törvény” csak egy újabb bezzelmezési forma - nem kivívási felülvizsgálat -, illetve annak beszünete 40 év utánra helyezi a mechanizmus megindítását végző határidő megszüntése nélkül - ellentétben az ETEB által megkövetelt 25. éven belüli határidővel - az ETEB megállapította, hogy ugyanabban a helyzetben vagyad, mint amit korábban Magyar László esetében megállapított.

Magyarabban van egy nagyon lényeges különbség a Magyar László kontra Magyarország ügy és a T.P. és A.T. kontra Magyarország ügy között, amely különbséget az ETEB nemlétette az ügyekben hozott ítéleteiben.

A Magyar László kontra Magyarország ítélet 59. §-ában az EFB megjegyzi: „a jelen eljárásban a bűnelmeső nem érvelt arról, hogy saját egyedi ügyében már nem állna fenn törvényes büntetőstani indokolt szabadságvesztésének fenntartására. Ezért a 3. cikk megsértésének megállapítását nem lehet úgy értelmezni, mint ami a bűnelmeső számára a börtöneli szabadságra bocsátás tilátását nyújtja.”

A T.P. és A.T. kontra Magyarország ítélet ilyen megjegyzést nem rögzít, ennek oka pedig az, hogy a benyújtott bűnelemben alaposan megindokoltam, hogy esetemben már nem állna fenn törvényes büntetőstani indokolt szabadságvesztésem további fenntartásához. Ezért a 3. cikk megsértésének megállapítása úgy is értelmezendő, mint ami számomra a börtöneli szabadságra bocsátás tilátását nyújtja.

ts. eddig leintabát a Kúriához benyújtott felülvizsgálati indítványom tartalmasta. Ezért bízom a Tisztelt Alkotmánybíróságban, hogy a felülvizsgálati indítványomat és a legfőbb ügyész indítványára tett észrevételemet is vonja be az alkotmányjogi párvizsgálataiba!

A Kúriában a velem szemben bírált jogerős

lúntetés megváltoztatását célzó felülvizsgálataat kellett volna tartania annak érdekében, hogy az ETEB által feltárt egyesmény-sértést maradéktalanul felszámolja. A felülvizsgálat során a Kúriának az egyedi ügyem-lem hozott ETEB döntést és a vonatkozó eretj-gabát, valamint a benyújtott felülvizsgálati indítványamat kellett volna alapul vennie. A felülvizsgálati indítványhoz kötöttséget az akkor hatályos Be. börtelzésén előínta.

Ugyanakkor a Kúriának figyelmen kívül kellett volna hagynia a legfőbb ügyész „felülvizsgálati indítványát” a börtelzés miatt:

A törvényi előírásak szerint csak kétféle módon lehetett felülvizsgálati indítványt benyújtani, a Be. 417. § (1) bekezdés első fordulata szerint a terhelt terhére, vagy a Be. 417. § (1) bekezdés második fordulata szerint a terhelt javára. Körtes lehetőség nincs!

A Be. 418. § (1) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványt a terhelt terhére csak a jogerős ügy-döntő határozat börtelésétől számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni. Ezen túlmenően az ETEB döntése szerinti egyesmény-sértés esetében hirtosított rendbörteli jogorvos-lati lehetőség kísánólag a terhelt javára

érvényesíthető (Kúria 7/2015. számú Büntető Elvi Hivatározat és a 2006. évi L1. törvény 199. §-hoz fűzött indoklás 4. pontja). Semleges tartalmú, vagy a terhelt javát nem első felülvizsgálati indítvány benyújtását és annak figyelembe vételét a Be. nem tette lehetővé a 416. § (1) bekezdés g) pontjára alapozva. Az ügyészi indítványról pedig annak tartalma dönti el, hogy az megfelel-e a törvényi előírásoknak, a terhelt javáraról, vagy nem.

Mivel az ügyészi indítvány az EFEB által feltárt egyesmennyiség változatlan fenn tartását kérte, ezért az nem felelt meg a törvényben támasztott követelményeknek.

A Kúriának észlelnie kellett, hogy az ügyészi indítvány nem a javamra szól és nem az EFEB döntésén alapul, így figyelmen kívül kellett volna hagynia (Be. 421. § (2) bekezdés) és a felülvizsgálatot az én, helyesen és elsőként benyújtott indítványom alapján kellett volna megtartania. Ha a Kúria ragaszkodott volna egy az ügyesség által is helyesen benyújtott felülvizsgálati indítványhoz, akkor a Be. 421. § (1) bekezdése szerint kellett volna cselekednie és harminc napos határidővel halva fel kellett volna hívnia a legfőbb ügyészt az indítványa megszerzésére. Mivel ezen lehetőségek egyikével sem élt a Kúria,

így nem tartotta be a vonatkozó törvényeket.

A Kúriának figyelmen kívül kellett volna hagynia a 3/2015. számú Büntető jogegységi határozatot, mert az a T.P. és A.T. kontra Magyarország ítélettel értelmét veszítette.

Az EJEB a Magyar Sárló kontra Magyarország ítélet „pilát” részében rendszerintű hiányosságokat tánt fel az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéséből magyarországi alkalmazásában és javaslatot tett, hogy a hiányosságok és a feltánt helyzet jogalkotás útján kerüljenek rendezésre.

Itt nyilván arra gondolt az EJEB, hogy a 25 évtől nagyobb felülvizsgálati idő megszüntetését lehetővé tévő törvények kerüljenek megismerítésre, ezáltal lehetővé téve el az újabb egyesményesítő büntetésből kiszabadítását. A már kiszabadított egyesményesítő büntetésből pedig a Kúriának kellett volna megváltoztatnia, a legfőbb ügyész hivatalból indított felülvizsgálati indítványai nyomán.

Ezzel ellentétben a 2013. évi CCXL. törvény került bevezetésre a 46/A. §-tól a 46/H. §-ig tartó részzel, amely a 25 évet meghaladó felülvizsgálati idejű életfogytig tartó szabadságveszté-

szabadságszerzés esetében nem is alkalmazható, a felülvizsgálat lehetőségéről viszont életfogytig tartó szabadságszerzés esetében pedig az ETEB esetjogaiban lefektetett feltételeket nem túbrózi.

A Kúria Magyar László ügyében azint tartott felülvizsgálatot és változtatott a jogerős döntésben, mert ez a törvényben előírt feladata, illetve úgy látta, hogy a „begyelmi törvény” által biztosított 40 éves időhatár nem azonos a perhívó által kiszabott 40 éves felülvizsgálati idejű életfogytig tartó szabadságszerzés döntésével. A különbséget a begyelmezési lehetőség és a hívósági felülvizsgálat közötti eltérés adja. A Magyar László kontra Magyarország ítélet hívósági felülvizsgálatát követel meg.

A Kúria a helyes álláspontját feladva megalkotta a 3/2015. számú határozatát, melyben a „begyelmi törvényre” alapozva és hivatkozva –már az megismertette a jogerős helyzetet – felmentette magát a jövőbeni hasonló felülvizsgálati ügyek elvégzése alól. Csak hogy az ETEB a T.P. és A.T. kontra Magyarország ügyben már a „begyelmi törvényt” is megvizsgálta és megállapította, hogy az nem túbrózi az ETEB esetjogaiban lefektetett feltéte-

lehet, ennél fogva pedig a jogszabályi hely-
zet a Magyar László ügyében feltárt hely-
sethez képest nem változott. Így a Kúria-
nál nincs minek hivatkozni, hogy a felül-
vizsgálat megtartásának bűntelethesége alól
bivonja magát. A 3/2015. számú határozat
alaptalan.

Ugyanígy alaptalan a Kúria 6/2018. számú Bűn-
tető Elvi Határozata is, ugyanis az EKEB a T.P.
és A.T. kontra Magyarország ítéletben a jog-
sértést nem a büntetés-végrehajtás szabálya-
ba tartozó törvényre vezette vissza, mert a
jogsértést nem e törvény hatálya lépése i-
dézte elő. A Magyar László ügy idején a „be-
gyelmi törvény” nem létezett! Ez a törvény 2014.
évében sem létezett, mikor parancsot az EKEB
befogadta!

Esetemben a jogsértést az az a magyar büntetés-
idézés elő, amelyben úgy ítélték életfogytig
tartó szabadságvesztés büntetésre, hogy bízár-
tab a feltételes szabadságra bocsátás lehető-
ségéből!

A jogsértést tetézi, hogy nem egy frissen bízár-
bott büntetés időtartamának helyességéről vi-
tásott az EKEB és a Magyar Állam a T.P. és A.T.
per során, hanem arról, hogy törvényes bünte-

téstanál inkább alátámasztható - e még a
velem szemben alkalmazott szabadságvesztés
fenntartása! 18 évet meghaladó ideje rehabilitá-
ciós program és vesztés nélkül a reintegrációs prog-
ramokban anélkül, hogy bármely hatóság fe-
lülvizsgálta volna a fogva tartásom fen-
ntartásának indokoltságát. Itt Kínia sem vizs-
gálta meg ezt a kérdést, pedig a felülvizs-
gálási indítványomban kifejtettem erre vonat-
kozó érveimet.

Amennyiben a Kínia eleget tett volna törvényben
előírt kötelezettségének és ügyemben felülvizs-
gálást tartott volna, úgy módjában állt
volna összeegyeztetni a hazai törvényeket az
EJEB esetjogaiban kifejtett elvi tétellel
és ahol ellentmondásba ütközött volna, ott
jogában állt volna mellőzni a hazai törvények
előírásait a feltárt egyezményesítés megszünte-
tése érdekében, így szabadon, kötöttség nél-
kül módosítható volna a velem szemben bi-
szalott jogerős büntetést.

A T.P. és A.T. kontra Magyarország ítéletben az EJEB
nyomatékosan bírálta, hogy az életfogy-
tig tartó szabadságvesztés büntetéséből felül-
vizsgálati ideje a 25 évet nem haladhatja meg
és a felülvizsgálata hivóságnak kell végrehaj-
tania. Erre tekintettel a Kínának módosítania

bellett volna a velem szemben kiszabott büntetésen úgy, hogy mellőzi a Btk. 47/A. § (1) bekezdés második fordulata alapján felülvizsgálati lehetőségtől bizárást és helyette 20 és 25 év közötti felülvizsgálati időt állapít meg, szintén figyelmen kívül hagyva a 47/A. § (2) bekezdés második fordulataát.

A büntetésem ilyen módon történő módosítása azonban csak rész megoldás lett volna a kínia részéről, a feltárt jogkérdéseket nem érintette volna meg maradéktalanul. Még így is megválaszolatlanul maradt volna a legfőbb kérdés, miszerint tömvényes büntetéstani célokkal igazolható-e még a fogva tartásam további fenntartása?.

Az ETEB Murray úgylben tett megállapításai szerint a súlyosan aránytalan büntetés szintén az Egység 3. cikkében tilalmába ütközik. Egy büntetés álláspontam szerint akkor válik aránytalanná, ha a terhelt eljut a fejlődésben arra a szintre, hogy akár véglegesen, akár feltételesen szabadságra bocsátható, de a szabadságra bocsátásának lehetősége nem kerül vizsgálat alá és továbbra is fogva tartjáb. Ha a büntetés elérte célját és a terhelt albalmasá vált a jogbörtö" életvitelre, annantól a további büntetés indokolatlan és már báros a terhelt-

re nézve. Ugyanígy báros, mint amikor egy be-
teg meggyógyul, de továbbra is szedi a volt be-
tegségére időszabosan javallott gyógyszeres bet-
éveben, étisedében át. Nem bődösés, hogy
hosszas idő elteltével — melynek hosszát
egyéne válogatja — belebetegszik az indoba-
latlan gyógyszerelésbe.

A lünettés rübséges mértékét előre meghatároz-
ni bízástelenül nehéz, esetleg lehetetlen fe-
ladat, de egyéne válogatja, hogy sinek meny-
nyi időre van rübsége a járuláshoz. Kérnem
érzem magam a jogbővítő életvitel folytatá-
sára, ezért feltétlenül rübséges, hogy e bér-
désben az eljárni illetékes szakember, azaz
lünettés-végrehajtási hivó megvizsgálja, hogy
lünettésem további fenntartása indokálható-e
még tömevényes lünettéstani céllal, vagy már
szabadságra bocsátható vagyok.

Ez arányosság tekintetében releváns adatként te-
kinthető arra is, hogy többszörösen mirósított,
egy rendbeli emberölés esetén határozott idő-
tartamú, jellemzően 10-14 éves lünettést
szabta ki másokra 2005. és 2007. éves idősa-
kában. Ehhez képest engem életfogytig tartó
szabadságszűrés lünettéssel súlytaltak, ráadá-
sul a feltételes szabadságra bocsátás lehető-
ségéről is bízantak. Ez példátlan!

A Kúriának két lehetőség közül kellett volna választania büntetésem újraeljárásáról. Az egyik, hogy vizsgálata alá veszi a rehabilitációm eddig elért eredményeit és maga dönt a szabadságra bocsáthatóságom kérdésében. A másik, hogy olyan büntetést határoz meg, amely azonnal, vagy a közeljövőben lehetővé teszi egy büntetés-újrahajtási líró számára a szabadságra bocsátásom vizsgálatát. Erre ad lehetőséget és kötelezettséget a „rendkívüli” nevezett jogorvoslat, amely az EKEB által feltárt jogszétes felszámolását és megszüntetését hivatott biztosítani.

A Kúriának nem volt joga arról dönteni, hogy esetemben megszünteti-e az EKEB által feltárt jogszétes, vagy hagyja továbbra is fennállni a jogszétes helyzetet. Egyedi ügyemben a Kúriának tömegekben előint feladata volt a jogszétes megszüntetése!

Nem helytálló a Kúria azon állásfoglalása, miszerint nem jogszétes a 25 évet meghaladó, vagy a teljesen bizáts felülvizsgálati lehetőség alkalmazása életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésében. Szintén nem helytálló a Kúria azon állásfoglalása, miszerint a jogszétes meg nem adtatott, vagy hibás, hiányos jogszabályok ide-

zib elő.

Jogszétes elődésését lehetővé tévő törvényes megalbotásásént, hatályban tartásásént kétség-telenül a jogalbotó felelős. It jogszétes asan-lan akkor valósul meg, amikor a jogszétes-lehetőséget magában hordosó törvényt re-mélyre albalmassák. It törvényeset remélyre a jogalbalmasó, a bíróság albalmassa. Ha egy adott, a jogszétes elődésését lehetővé tévő törvény bíróság általi albalmasását nintén a törvény bötelenősen előírja, ebben az esetben - a bírói mérlegelés lehetőségeséb bösantsága miatt - nintén a jogalbotó a felelős, ő idési elő a jogszétesét.

Esetemben nissant nem helytálló a Kúria asan állásfoglalása, miszenint az ETEB által fel-tárt jogszétesét nem a perbíróságos idésítés elő, hanem a jogalbotó mulasztása. Kétszeres döntés-helyzetben volt a perbírós, amikor velem szemben a hüntetés méntéjét meghatározta. Szabad bí-rói mérlegelés eredménye volt az a döntés, hogy velem szemben határozott időtartamú szabad-ságesztés hüntetés helyett életfogytig tartó szabad-ságesztés hüntetés benüljön bösantsára és ugyanasab szabad bírói mérlegelés eredmé-nye volt az a döntés, hogy felülbissgálati idő meghatározása helyett bösantsasab a feltételes

szabadságra bocskítás lehetőségetől, kétségtelenül perliro ideste elő az esetemben fennálló jogszéntő helyzetet! Ennek helyrehozatala is bírósági feladat, nem pedig jogalkotói. It jogalkotó törvényel nem írhat felül jogerős bírósági itéleteket, mert ez véleményem szerint tlap-törvény-séntést valóztatana meg.

It Magyar Sárszó kontra Magyarország ügyben az ETEB megállapította, hogy Magyarországon az életfogytig tartó szabadságszentes büntetés felülvizsgálati rendszere reformra szorul (71. §) mert az nem felel meg az ETEB által megkövetelt feltételeknek. Erre tekintettel és, hogy mielőbb megvizsgálható legyen a véleményemben alkalmazott szabadságszentes fenntartásának büntetés-tani indokok alapján történő igazoltsága, a Kúriának jogerős szabadságszentes büntetésre határozott időtartamú szabadságszentesre bellett volna megváltoztatnia. It ETEB által feltüntet jogszentes teljes könt megzúntetésre kizárólag ezen a módon vált volna elérhetővé.

It jogszentes meg nem zúntetésével a Kúria a terhemen értékelte a jogalkotói mulasztásokat és a jogszentes hiányosságokat, holott minden ilyen köntményt a terhelt javára kell értékelni!

It bízást, az embertelen, megalázó bánásmó-
dot vagy tüntetést mérlegelési lehetőség
nélkül, abszolút értelemben véve tiltja
mind az Eggesmény, mind pedig Magyaror-
szág Alaptörvénye!

Tisztelettel:

[REDACTED], 2023.09.01.